

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

ДУПНИЦА, 17 ЮЛИ 1921 год.

ИМДп-ЧV
Инв. № 72

ОСРА-23

Урежда се от редакционен комитет при съдружничеството на обществени дейци и др.

Ръкописи не се връщат. Адрес: г. „СВЕТЛИНА“

БРОЙ 92 ИЗЛИЗА ВСЕКА НЕДЕЛЯ

За обявлени се плаща: на I стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. на учреждения по 60 ст. дума. 1 брой 50 ст.

Абонамент за година 30 лв. за 6 м-ци 15 лв. З м-ци 8 лева

Г-ца Райна Хр. Узунова

Г-н Кирил К. Иванов

ще се венчаят на 17 този, 10 ч. пр. пладне в Белийска църква — Самоков

Настоящото заменя отделни покани.

Дупница юли 1921 год.

Г-ца Спаска М. Скрипинска

Г-н Никола Хр. Щиплиев

ще се венчаят на 31 този 2 ч. сл. пладне — с. Бобошево.

Бобошево

Дупница

Известие.

Известявам на Почитаемите граждани, че злонамерени лица, използвайки едно мое отиване до София съм пуснали слухове, че съм избегал от града, като всичко това съм го украсили с непристойни думи по адрес на семейството ми. Същите тия господи, в които личи че притежават само злоба и завист, своевременно са се отнесли до фабrikата за марсилски керемиди на г. Д. Стефкин в Самоков за отнемането на представителството ми от същата фабрика, с цел те да станат представители Като отхвърлям с най-големо възмущение тия слухове по адрес на мен, отправям към тия господи своето презрение, а към г. Стефкин моите почтания и благодарност за указаното ми доверие, което имат към мен, а още повече сега, след тия слухове, когато ми поверяват и представителството и на целия Петрички окръг

С почит: Георги х. Михайлова

Искате ли здрави и на износни цени марсилски тип керемиди отнесете се до представителя в гр. Дупница на фабриката „Победа“ на г. Димитър Стефкин в гр. Самоков

Представител за Дупнишка, Г.-Джумайска, Св. Врачка и Петричка околии

Георги х. Михайлова — Дупница

В село Каменик

по случай изселване продавам всичките си недвижими имоти находящи се в селото състоящи се от двуетажна паянкова къща с 5 стаи, зимник с градина и двор и облагородени дръжчета от около 1½ декара, много удобна за живееене самостоятелно, до нея има близо чешма нарираща се въ средата на селото. Ниви, ливади и гори отъ около 100 декари, продават се изцело и на части.

Споразумение притежателя:
Свещ. Никола Стойков
с. Каменик — Дупнишко.

кат да се влияят в месата му, но кой знае как, една сутри нашия лев осъмна без опашка. Чужденци па и наши хора почват вече да говорят че нашия лев не струва толкова пари, защото бил без опашка. И до тогава, драги Жак, докле на лева не попаде нова опашка, за да може да се брани от вълните муши, все ще мръшаве. За Тъ, разправят хора, обиден от неприятелността за честната му служба, избегал; по пътя срещнал едно стадо от реквизиран добитък, който отивал за Сърбия и заедно с него, успел да мине границата и се изгубил в „големата сърбо-хърватска държава“.

Из града има новини доста. Но ще ми трябва мастило и книга да похарча за да ти пиша всичко онова, което стана и става в нашия град. Комунистите още държат община. Завела се е една кавга между тех и нашите чорбаджии и къде ще му излезе края незнай. Щом взеха общината в ръцете си, отвориха течтеря и зарезаха: кому 5 хи-

могат да се възползват от това право дадено им от закона за да завардят полски тъси имоти и ги използват както намерят за добре. В такъв случай должност е на общината да пази чрез полските си пазачи што чужди добитъци да не влизат в имотите на които стопаните не са позволили пасенето. От там следва и обичайното право: стопаните да забраняват пашата на добитък в имотите си чрез започчаване, т. е. поставяне клони от дървета за бити у земята или изкопаване и поставяне един върху друг ненокло чима (буса) из местото, запазването на което се иска.

Ако законодателът приема такава мерка общо за целото царство, където повечето стопанства съм по-големи, по обширни отколкото тия у нас, то тази мерка — да не се пуска на паша добитък в чужди имоти — е още повече наложителна за нашия край Дупнишко, понеже условията за интензивно стопанисване съм много благоприятни, благодарение на добрия климат и почва, и се налагат от обстоятелството, че земята тук е недостатъчна и че от малкото земя требва да се извади много доход, нещо, което е възможно само при интензивното стопанисване. А интензивното стопанисване и свободната паша на добитък в чужди имоти, както и законодателът признава, съм неща несъвместими, тъй като при интензивното стопанисване стопанът — земеделец требва да се остави свободно да засева или засажда имота си с това което той намери за добре и да го експлоатира така както намира сметка, — той требва да бъде независим в своята стопанска дейност и да бъде пълен господар на плодовете от своя труд. Липсват ли тия условия, интензивното стопанисване е невъзможно. И действително, бихме ли имали овошки градини, лозя и др. подобни култури, тогава когато пакостниците скучват посаденото, а добитък им поврежда или унищожава запазеното и когато плодовете се крадат? Кой ще бъде този стопанин, който ще влага труд и средства, за да подобри своя имот и стане възможно получаването от него максимум блага, тогава когато тия блага се унищожават и крадат? — Интензивното стопанисване е цел на отделните стопанства, да се стопанства интензивно диктуват и интересите и на община и на държава; то се налага още повече сега когато ни предстои да повасяме големи данъчни товари и не трябва да му се пречи. В защита на интензивното стопанисване съм и чл. 152, 154, 177 от Закона за полицията в селските общини чл. чл. 33 и 42 от Закона за лозарството и овошарството, чл. чл. 513 — 521 от Наказателния закон; чл. чл. 2, 3 — 11 от Закона за обещетявани

Писмо до Виена.

Дупница, 15 юли 1921 год.

Драги Жак,

Сърдиш се, че ти не пиши често. Зная че се интересуваш какво става в наша Дупница и с голем интерес прочиташи всичко което се отнася за нея. В последното ти писмо ме запитваш, истината ли е че нашия лев спада, и кои са причините. Ти си далече от нас, навсяко четеш вестниците, но истинската причина, не ти е известна още. Спадането на лева не се дължи на никаква външна или вътрешна економическа политика, нито на некаква търговска спекула, за каквото гърмят нашите весници, а причината е много прости и ясна.

До като нашия лев си имаше опашка ѝ можеше да се брани от валутните муши, които ис-

ляди, кому 20, кому 50, а на некои и 200 хиляди шибнаха за „водно право“ и „смет“. Да плащат чорбаджийте, казват те, та на сиромашията малко да пооблекче. Добре, но чорбаджийте не дават, съд казват те ще водим, но нема да дадем колкото искате, а на сиромашията по леко не става и все по зле загазва. По едно време беше достигнало за едно кило домати можеше да се купи 3 кила прекипел тютюн, а ти добре знаеш, кой работи тютюна, но сиромашията поне сега не плаща „водно право“, та може и с вода да живее.

Голем кесатлък е настанал в града. Оплакват се и еснафи и бакали, па ако речеш и кръчмар. Нема алж-вериш. От преди седмица имаме нова жилищна комисия, която ще довърши онова, което не е свършила старата, а за облекчение на държавата криза, града ни се увеличи и то в центра с три „монументални“ бараки.

Обществения живот в града върви мудно,